

SECUNDA PARS CAPITIS

Parricidium & pœna Kain.

- 3 Fuit autem in fine dierum vt Kain adduceret de fructu terræ oblationem Iehouæ.
 4 Hebel autem adduxit etiam ipse de primogenitis ouium suarum, & de adipe eorum. Respexit vero Iehoua ad Hebel, & ad sacrificium eius.
 5 Ad Kain vero & ad sacrificium eius non respexit. Ideo doluit Kain valde: conciditq; vultus eius;
 6 Et dixit Iehoua ad Kain: Quare ira est tibi? & quare concidit vultus tuus?
 7 Nonne si benefeceris, erit acceptatio? si autem non bene, ad ostium peccatum cubat: ad te vero erit appetitus eius, & tu dominaris ei.
 8 Tunc locutus est Kain ad fratrem suum:
 Fuit autem cum essent in agro; insurrexit Kain in Abel fratrem suum, & occidit eum.
 9 Et dixit Iehoua ad Kain: vbi est Hebel frater tuus? qui respondit; nescio, nunquid custos fratris mei ego?
 10 Respondet vero Iehoua, quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra.
 11 Nunc igitur maledictus tu esto à terra, quæ aperuit os suum, vt susciperet sanguinem fratris tui è manu tua.
 12 Quando coles terram, non reddet vltra fructum (Hebr. robur) suum tibi: vagus & profugus eris in terra.
 13 Tunc dixit Kain ad Iehouam: Maior est iniquitas mea, quam vt remittatur.
 14 Ecce expellis me hodie à facie terræ, & à facie tua abscondar, & ero vagus ac profugus in terra, & erit, omnis qui inueniet me, occidet me.
 15 Dixit vero ei Iehoua: imo quisquis occiderit Kain, septuplum vindicabitur. Ideo posuit Iehoua signum in Kain, ne percuteret eum vllus, qui inuenisset illum.
 16 Egressus est itaque Kain à facie Iehouæ & habitauit in terra Nod ad orientem Eden.

EXPLANATIO.

FVIT AVTEM IN FINE DIERVUM: A Sequitur parricidium Kain: præmittitur ἀφορμή, qua irritatus fratrem odifese cœpit, vt interficeret. Ea fuit pietas fratris, & Dei benevolentia in ipsum circa sacrificia. Sic impij rebus bonis offensi redduntur deteriores sua malitia: oderūt & persequuntur pios fidei causa, quia eis gratiam Dei inuident, quam ipsi tamen conculcant. Hic primus παρὰ τὸν θεὸν inter pios & impios à Satana olim excitatus circa fidem & sacrificia durat in hunc diem. Hæc summa.

Circumstantiæ huius partis sunt.

I. Oblatio fratrum. ver. 3. 4.

II. Approbatio diuina vnius, reprobatio alterius. ver. 4. 5.

III. Indignatio reprobī. v. 5.

IV. Eiusdem reprehensio. versicul. 6. 7.

V. Simulata pœnitentia. v. 7.

VI. Parricidium. ibid.

VII. Pœna parricidæ. versic. 9. 10. 11. 12.

VIII. Desperatio eiusdem. versic. 13. 14.

IX. Solatium desperantis. v. 15.

X. Exilium Kain. v. 16.

B IN FINE DIERVUM. Hebr. à fine dierum. Onkel, Post aliquot dies, LXX. μὲθ' ἡμερῶν. Vulg. post multos dies. Sensus est; post annos aliquot. Sicut Nehe. 13. 6. In fine dierum postulauit à rege. Tempus indefinite notatur. Vterque videtur tunc adultus, distinctum habuisse domicilium & facultates, vnde offerret. Nisi dicere

Tt 2 malimus,